

بررسی اثرات استرپتوکیناز در بیماران با انفارکتوس تحتانی همراه با انفارکتوس بطن راست

دکتر محمد خانی * و دکتر داریوش طاهر خانی **

خلاصه:

هدف از این مطالعه، بررسی اثرات استرپتوکیناز بر عوارض و مرگ و میر در بیماران مبتلا به انفارکتوس تحتانی همراه با انفارکتوس بطن راست است. به این منظور از فروردین سال ۱۳۷۲ تا اسفند سال ۱۳۷۶، کلیه بیماران با انفارکتوس تحتانی که به بیمارستان شهید دکتر بهشتی شهرستان زنجان مراجعه نمودند، مورد بررسی قرار گرفتند. بیمارانی که بالا رفتن قطعه ST بیشتر یا مساوی ۱ mm در لیدهای V_{3R} و V_{4R} داشتند، در این مطالعه جای گرفتند. ۱۳۰ بیمار انفارکتوس بطن راست داشتند، که ۳۷ بیمار (۲۸/۵٪)، تحت درمان با استرپتوکیناز قرار گرفتند و ۹۳ بیمار (۷۱/۵٪) در درمانشان از این دارو استفاده نشد. درمان بوسیله استرپتوکیناز، شیوع دیلاتاسیون دهلیز و بطن راست را کاهش داد. پس از درمان با این دارو، شیوع بلوک شاخه‌ای راست از ۲/۲٪ به صفر رسید و شیوع آریتمی‌ها نیز کاهش یافت به گونه‌ای که شیوع بلوک دهلیزی بطنی از ۲۲/۶٪ به ۵/۴٪ رسید. به دنبال مصرف استرپتوکیناز شیوع شوک کاردیوژنیک از ۷/۵٪ به ۲/۷٪ کاهش یافت، ولی مصرف این دارو در بیمارانی که سابقه هیپرتانسیون داشتند و پس از انفارکتوس بطن راست دچار هیپوتانسیون شده بودند، موجب افزایش شیوع شوک کاردیوژنیک تا ۵۰٪ گردید. درمان با استرپتوکیناز موجب کاهش شیوع عوارض پس از انفارکتوس، در بیماران با انفارکتوس بطن راست گردید. و تنها شیوع انفارکتوس مجدد و آنژین پس از انفارکتوس، به دنبال مصرف این دارو، افزایش یافت. شیوع خونریزی داخل مغزی و گوارشی، پس از درمان با این دارو افزایش یافت. درمان با استرپتوکیناز شیوع دیس فانکشن سیستولیک بطن راست و بطن چپ را کاهش داد. و در مقابل شیوع EF \geq ۵۵٪ را از ۴۲٪ به ۵۶/۷٪ افزایش داد. بنابراین به دنبال درمان با این دارو، درصد بیشتری از بیماران EF \geq ۵۵٪ داشتند. درمان با استرپتوکیناز موجب کاهش مرگ و میر در بیماران با انفارکتوس بطن راست از ۲۲/۶٪ به ۲/۷٪ گردید. درمان با این دارو بر طول مدت بستری بیماران تأثیری نداشت.

واژه‌های کلیدی: انفارکتوس تحتانی، انفارکتوس بطن راست، استرپتوکیناز

*متخصص قلب و عروق، عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی استان زنجان.

**پزشک عمومی.